

**Predmet: *Brod na Drini***

**Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine**

**Broj predmeta: K. Po2 1/21**

**Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. KZ SRJ**

**Optuženi: Danko Vladičić**

**Objavljivanje presude: 5. 7. 2024.**

Nakon većanja i glasanja, sudsko veće je donelo, a predsednica veća, sudija Mirjana Ilić, javno je objavila presudu kojom je optuženi Danko Vladičić oglašen krivim i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od devet godina zbog krivičnog dela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva. Sudsko veće je utvrdilo da je optuženi, tokom nemeđunarodnog oružanog sukoba koji se odvijao od prve polovine aprila 1992. godine pa najkasnije do kraja novembra 1995. godine na području BiH, između organizovanih naoružanih grupa snaga Vojske Republike Srpske, sa jedne strane, i Armije BiH i Hrvatskog vijeća obrane, sa druge strane, dana 18. avgusta 1992. godine u noćnim satima, u mestu Brod na Drini (opština Foča, BiH), naoružan vojničkom puškom i namazan crnom bojom po licu, ušao u stan u kom su živeli bračni par Ramo i Tima Vranjača i ubio ih ispalivši u njih dva hica iz puške.

Predsednica sudskog veća je navela daje sud u ponovljenom postupku, u meri u kojoj je to bilo moguće, postupio po nalogu Apelacionog suda. Tako je ispitana svedokinja Koveljka Krsmanović, dok je svedokinja Boja Vasiljević preminula. Nije ponovo ispitivan svedok Milutin Pantelić jer ni prilikom prvog ispitivanja nije mogao da se izjasni od koga je čuo da su Ramo i Tima Vranjača ubijeni. Nije bilo moguće ispitati ni svedoka Stanka Rangelova, jer je on preminuo, a svedokinja Tanja Rangelov, s obzirom na zdravstveno stanje i dostavljenu medicinsku dokumentaciju, nije bila sposobna da pristupi sudu i svedoči. Ispitana je svedokinja Koveljka Krsmanović, kći svedoka Milivoja Đajića, koja je u srodstvu sa optuženim, a koja je navela da je početkom rata iz Broda na Drini otišla u Srbiju i da se vratila tek dve godine nakon rata, a da je o ubistvu bračnog para Vranjača saznala tek 2015. godine. Sud njenom iskazu nije poklonio veru jer je neubedljiv i suprotan iskazima drugih svedoka. Naime, veoma su neverljivi njeni navodi da je o smrti bračnog para Vranjača saznala tek 2015. godine, ako se ima u vidu da su bili prve komšije. Njen otac, svedok Milivoje Đajić, te svedokinje Dušanka Gavrilović, zaštićeni svedok C1 i oštećena Remzija Ždraljević izjavili su da je 1992. godine ova svedokinja tokom kritičnog događaja živela u Brodu na Drini. Vreme izvršenja krivičnog dela, odnosno da je bračni par Vranjača ubijen 18. avgusta 1992. godine sud je utvrdio iz iskaza svedoka oštećenih – dece ubijenih, Šefika Vranjače i Remzije Ždraljević. Naime, o ubistvu svojih roditelja oni su saznali neposredno nakon događaja, pa je Šefik u pismu od 31. 8. 1992. godine o tome obavestio svoju sestru Zekiru. Takođe, bračni par Vranjača je u evidenciji nestalih osoba u BiH zaveden kao nestao počev od 18. avgusta 1992. godine, s obzirom na to da njihovi posmrtni ostaci nikada nisu pronađeni.

Prilikom odmeravanja kazne sud je imao u vidu i navode Apelacionog suda u pogledu ocene olakšavajućih i otežavajućih okolnosti, pa je optuženom kao olakšavajuće okolnosti cenio protek

vremena od izvršenog dela i dosadašnju neosuđivanost, da je zaposlen te porodične prilike, a kao otežavajuće okolnosti cenio je težinu izvršenog dela i činjenicu da su ubijeni bili bespomoćni civili, koje je optuženi poznavao i sa kojima je bio u dobrim odnosima.

Fond za humanitarno pravo